

Redactor: *Rodica Chiriacescu*
Tehnoredactor: *Mihai Chiriacescu*
Copertă: *Roxana Geantă*

Foto copertă: www.shutterstock.com

© 2005, reeditare 2019 Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii METEOR PRESS

Contact:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: editura@meteorpress.ro

Distribuție la:
Tel./Fax: 021.222.83.80
E-mail: carte@meteorpress.ro
www.meteorpress.ro

ISBN: 978-973-728-727-4

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

Luiza Seche

Irina Preda

DICTIONAR DE SINONIME

In memoriam MIRCEA SECHE

- Dumitrescu, Florica, *Dicționar de cuvinte recente*, Editura Albatros, 1982; ed. a II-a, Editura Logos, 1997.
- Façon, Nina, *Dicționar italian-român*, Editura Științifică, București, 1963.
- Galtier, Marcel – Delamare, Valéry, *Dictionnaire des termes techniques de médecine*, Librairie Maloine S.D., Paris, 1965.
- Gilbert, P., *Dictionnaire de mots nouveaux*, Hachette Tchou, Paris, 1971.
- Iordan, Iorgu, *Limba română actuală – O gramatică a greșelilor*, ed a II-a, Editura Socec et co., București, [1974].
- Iordan, Iorgu, *Limba română contemporană*, ed. a II-a, Editura Ministerului Învățământului, [București], 1956.
- Isbășescu, Mihai, *Dicționar german-român*, Editura Științifică, 1959.
- Lehin, I.B., Petrov, F.N., *Slovari innostranîh slov*, Moskva, 1954.
- Marcu, Florin, *Marele dicționar de neologisme*, Editura Saeculum I.O., București, 2000.
- Robert, Paul, *Dictionnaire alphabétique de la langue française*, Société du Nouveau Littre, Paris, 1976.
- Seche, Luiza – Seche, Mircea, *Dicționarul de sinonime al limbii române (DSR)*, Editura Academiei, 1982.
- Șăineanu, Lazăr, *Dicționar universal al limbii române*, Editura Litera, Chișinău, 1998.
- Tiktin, H., *Rumänisch-deutsches Wörterbuch*, vol. I-III, București, 1903-1924.
- Ursu, N.A., *Formarea terminologiei științifice românești*, Editura Științifică, București, 1962.
- Vaccaro, Gennaro, *Dizionario delle parole nuovissime e difficili – Neologismi. Esotismi. Solecismi. Barbarismi. Regionalismi*, Supplemento annuare a tutti i vocabolari della lingua italiana, 2-a edizione, Roma, 1967.

A a

- A interj. v. of.
- ABĂ** s. dimie, pănură.
- ABĂC** s. numărătoare.
- ABĂCĂ** s. v. *nomogramă*.
- ABANDON** s. abandonare, părăsire.
- ABANDONĂ** vb. 1. a lăsa, a părăsi. (*Și-a ~ familia.*) 2. a renunța. (*A ~ o dispută.*) 3. v. *ceda*.
- ABANDONĂRE** s. v. *abandon*.
- ABANDONĂT** adj. părăsit.
- ABANÓS** s. (livr.) eben.
- ABATĂJ** s. (MAR.) carenaj.
- ABĂTE** vb. 1. v. *devia*. 2. a se depărta, a devia, a deroga, a divaga, a se îndepărta. (*S-a ~ de la subiect.*) 3. a da, a se opri, a trece. (*Se ~ în drum și pe la el.*) 4. v. *contraveni*. 5. a distrage, a sus-trage. (*Gîndurile îl ~ de la lucru.*)
- ABĂTERE** s. 1. v. *deviere*. 2. abnormitate, anomalie, devianță, deviere. (*O ~ inexplicabilă.*) 3. v. *excepție*. 4. v. *neregulă*.
- ABĂTŪT** adj. v. *supărat*.
- ABC** s. abecedar.
- ABDOMÉN** s. (ANAT.) burtă, pîntece, (pop.) foale, (fam.) burduhan.
- ABDOMINĂL** adj. (ANAT.) ventral.
- ABECEDĂR** s. abc.
- ABERĂNT** adj. v. *absurd*.
- ABERĂNTĂ** s. aberație.
- ABERĂȚIE** s. 1. v. *absurditate*. 2. (FIZ.) *aberație cromatică* = cromatism. 3. *aberație vizuală* v. *astigmatism*.
- ABHORĂ** vb. a detesta, a urî.
- ABIĂ** adv. 1. doar, numai, tocmai. (*Răspunsul îi vine ~ în zori.*) 2. greu, (pop.) anevoie. (*~ a scăpat cu viață.*)
- ABIETACÉE** s. v. *pinacee*.
- ABIETINÉE** s. v. *pinacee*.
- ABİL** adj. 1. v. *indemînic*. 2. (fam.) des-curcăreț. (*Om ~.*) 3. (rar) dexter, dibaci.
- ABILITĂ** vb. a împuternici.
- ABILITĂȚE** s. v. *indemîinare*.
- abilitate** s. v. *DELEGAȚIE*.
- ABÍS** s. v. *prăpastie*.
- *ABITİR** adv. (pop. și fam.) dihai.
- ABJÉCT** adj., s. 1. adj., s. v. *ticălos*. 2. adj. v. *ticălos*. 3. adj. *dezgustător*.
- ABJÉCȚIE** s. v. *ticăloșie*.
- ABJURĂ** vb. a (se) lepăda, a renega. (*A ~ de la o credință.*)
- ABJURĂRE** s. abjurație, lepădare, renegare.
- ABJURĂȚIE** s. v. *abjurare*.
- ABLACTĂRE** s. v. *ablactație*.
- ABLACTĂȚIE** s. ablactare.
- ABLAȚIUNE** s. (MED.) divulsione, exereză, extirpare, scoatere.
- ĂBLAUT** s. alternanță vocalică, apofanie.
- ABLEPSÍE** s. v. *cecitate*.
- ABNEGĂ** vb. a ablega, a contesta, a lepăda, a nega, a tăgădui.
- ABNORMITĂȚE** s. anomalie, enormitate.
- ABNEGĂȚIE** s. v. *devotament*.
- ABNÓRM** adj. anormal, neobișnuit.
- ABOLÍ** vb. (JUR.) a desființa, a suprima.
- ABOLÍRE** s. (JUR.) abolițiune, desființare, suprimare.
- ABOLIȚIUNE** s. v. *abolire*.
- abominăbil** adj. v. *DEZGUSTĂTOR. ÎNGROZITOR*.
- ABÓRD** s. v. *abordare*.
- ABORDĂ** vb. 1. v. *acosta*. 2. (fig.) a ataca. (*A ~ o problemă.*)
- ABORDĂBIL** adj. v. *accesibil*.

ABORDĂJ s. v. *abordare*.
ABORDĂRE s. abord, abordaj, acostare.
ABORIGÉN adj., s. v. *băştinaş*.
abracadabrant adj. v. *NEOBÎŞNUIT*.
ABRAZĂRE s. v. *abraziune*.
ABRAZIUNE s. (TEHN.) abrazare, atriţiune. (~a unui material dur.)
ABREVIĂ vb. a prescurta, a scurta.
ABREVIAT adj. prescurtat, scurtat.
ABREVIATIE s. v. *abreviere*.
ABREVIERE s. abreviaţie, prescurtare, scurtare.
ABROGĂ vb. (JUR.) a anula, a infirma, a invalida, a suprima.
ABROGĂRE s. (JUR.) abrogăţie, anulare, infirmare, invalidare, suprimare.
ABROGĂT adj. (JUR.) anulat, invalidat, suprimat.
ABROGĂŢIE s. v. *abrogare*.
ABRUPT adj. 1. drept, perpendicular, piepţiş, pieziş, prăpăstios, priporos, repede, răpos, vertical. 2. (despre stil) contrastant, inegal.
ABRUTIZĂ vb. a (se) animaliza, a (se) dezumaniza, a (se) îndobitoci.
ABRUTIZĂRE s. animalizare, dezumanizare, îndobitocire.
ABRUTIZĂT adj. animalizat, dezumanizat, îndobitocit.
abscons adj. v. *NECLAR*.
ABSÉNT adj. 1. lipsă. (A fost ~ la apel.) 2. v. *distrat*. 3. (fig.) pierdut. (O privire ~ă.)
ABSENTEISM s. v. *absenţă*.
ABSENTĂ vb. a lipsi.
ABSÉNŢĂ s. 1. lipsă. (~a lui a fost remarcată.) 2. v. *distracţie*. 3. (impr.) absenteism.
ABSINT s. 1. (BOT.) pelin. 2. băutura alcoolică.
ABSOLŪT adj., adv. 1. adj. adînc, complet, deplin, desăvîrşit, perfect, profund, total. (Linieşte ~ă.) 2. adv. v. *integral*. 3. adj. suveran, total. (Un dispreţ ~.) 4. adj. necondiţionat, suprem, suveran. (Autoritate ~ă.) 5. adj., adv. imperios, neapărat, stringent. (Era ~ă nevoie să...) 6. adv. v. *desigur*.
ABSOLUTISM s. (POL.) autocraţie, tiranie.
ABSOLUTIST adj. (POL.) autocrat, autocratic.
ABSOLUŢIUNE s. v. *absolvire*.
ABSOLVENŢĂ s. v. *absolvire*.
ABSOLVÎ vb. 1. a isprăvi, a sfîrşi, a termina. (A ~ liceul.) 2. a cruşa, a ierta, a scuti. (A ~ de pedeapsă.)

ABSOLVIRE s. 1. absolţiune, absolvenţă, isprăvire, terminare. (~ a unei şcoli.) 2. cruşare, iertare, scutire. (~ de o pedeapsă.)
ABSORBĂNT adj. absorbtiv, absorbitor.
ABSORBÎ vb. 1. a aspira, a încorpora, a înghiţi, a resorbi, a sorbi, a suge, a trage. (Pămîntul ~ apa de precipitaţii.) 2. a acapara, a domina, a preocupa, a stăpîni. (El ~ rezolvarea problemei.)
ABSORBŢIE s. încorporare, resorbţie.
ABSTENŢIUNE s. v. *abstinenţă*.
ABSTINÉNT adj. cumpătat, reţinut.
ABSTINENŢĂ s. abstinenţiune, continenţă, cumpătare, reţinere.
ABSTRĂCT adj. 1. v. *teoretic*. 2. (ARTE PLAST.) nonfigurativ.
ABSTRACŢIONISM s. artă abstractă, artă nonfigurativă.
ABSTRŪS adj. abscons.
ABSŪRD adj., s. 1. adj. aberant, ilogic, neologic, neraţional, prostesc, stupid, (livr.) elucubrant, iraţional. (Un argument ~.) 2. s. v. *absurditate*.
ABSURDITĂTE s. 1. aberaţie, aiureală, bazaconie, enormitate, fantasmagorie, ineptie, prostie, stupiditate, (livr.) elucubraţie. (Ce spui tu e o ~!) 2. absurd, ilogism, nonsens. (~a unei situaţii.)
abţigui vb. v. *ÎMBĂTA*.
ABŢIBILDURI s. (fam.) mărunţişuri, nimeri, şmecherii.
ABŢINE vb. a se înfrîna, a se opri, a răbda, a se reţine, a se stăpîni, a se ţine.
ABŢINERE s. înfrînare, reţineră, stăpînire.
ABUNDÉNT adj. v. *bogat*.
ABUNDENŢĂ s. v. *belşug*.
ĂBUR s. v. *vapor*.
ABURÎT adj. (fig.) brumat.
ABŪZ s. 1. deoşă, exces, samavolnicie, silnicie. (Blamat pentru ~urile lui.) 2. v. *exces*.
ABUZÎV adj., adv. 1. adj. arbitrar, despot, excesiv, samavolnic, silnic. (Măsuri ~e.) 2. adv. arbitrar, samavolniceşte. (Procedază ~.)
ABZICE vb. a dezaproba, a refuza.
AC s. 1. ac cu gămălie = (pop.) bold; ac de cap = ac de păr; ac de păr v. ac de cap. 2. v. *minutar*. 3. v. *macaz*. 4. ac obturator v. *poantou*.
ACADEMIC adj. 1. distins, solemn, (livr.) elevat. (Ton ~.) 2. convenţional, (fig.) rece. (Pictură ~ă.)
ACAJŪ s. v. *mahan*.

ACALÉFE s. 1. (ZOOLOG.) v. *scifozoare*.
ACALMIE s. v. *linişte*.
ACANTACÉE s. v. *acantă*.
ACĂNTĂ s. v. *acantacee*.
ACANTIFÉR adj. acantifor.
ACAPARĂ vb. 1. (fig.) a monopoliza. (A ~ discuţia.) 2. v. *absorbi*.
ACAPARĂNT adj., s. v. *acaparator*.
ACAPARĂRE s. (fig.) monopolizare.
ACAPARĂTOR adj. (fig.) monopolizator.
ACĂR s. macagiu.
ACARÉT s. (mai ales la pl.) v. *dependinţă*.
ACARINATE s. (ORNIT.) ratite.
ACARIOBIONT s. v. *acariot*.
ACARIOŢ s. (BIOL.) acariobiont.
ACAROFIL adj. (ZOOLOG.) acarofitic.
ACAROFITIC adj. v. *acarofil*.
accéde vb. v. *AJUNGE*.
ACCELERĂ vb. a grăbi, a iuţi, a urgenta, a zori.
ACCELERĂRE s. grăbire, iuţire, urgentare, zorire.
ACCELERĂT adj. grăbit, iuţit, rapid, zorit.
ACCÉNT s. v. *ton*.
ACCENTUĂ vb. 1. a evidenţia, a întări, a marca, a puncta, a releva, a reliefa, a sublinia, (livr.) a învedera, a potenţa. (A ~ calităţile lucrării.) 2. v. *insista*. 3. v. *intensifica*.
ACCENTUĂRE s. 1. accentuaţie. (O ~ corectă a cuvintelor.) 2. evidenţiere, întărire, marcare, relevare, reliefare, subliniere, (livr.) potenţare. (~a unor trăsături ale lucrării.)
ACCENTUĂT adj. 1. v. *tonic*. 2. evidenţiat, întărit, marcat, reliefat, subliniat, (livr.) potenţat. (Semnificaţii ~e.) 3. v. *proeminent*. 4. v. *evident*.
ACCENTUAŢIE s. v. *accentuare*.
accépt s. v. *încuviinţare*.
ACCEPTĂ vb. 1. v. *aproba*. 2. v. *admite*. 3. v. *consimţi*. 4. v. *agrea*. 5. v. *îngădui*. 6. v. *împărtăşi*.
ACCEPTĂBIL adj. 1. admisibil, convenabil, multumitor, satisfăcător, (fam.) pasabil. (Soluţie ~ă pentru ambele părţi.) 2. admisibil, bunice, convenabil, suportabil, tolerabil, (fam.) pasabil. (Are o situaţie ~ă.) 3. v. *decent*. 4. v. *convenabil*. 5. v. *plauzibil*.
ACCEPTĂRE s. 1. v. *aproba*. 2. v. *admite*. 3. admitere, recunoaştere. (~a unui alt punct de vedere.)

ACCEPTĂT adj. 1. v. *aprobat*. 2. v. *admis*. 3. admis, recunoscut. (Opinie unanim ~ă.)
ACCÉPTIE s. v. *sens*.
ACCÉS s. 1. v. *intrare*. 2. v. *criză*.
ACCESIBIL adj. 1. abordabil, practicabil. (Un drum ~.) 2. v. *convenabil*. 3. inteligibil. (Un text ~.)
ACCESÓRIU adj. v. *auxiliar*.
ACCIDENT s. neregularitate. (~ de teren.) 2. v. *alteraţie*.
ACCIDENTĂL adj. v. *întîmplător*.
ACCIDENTĂT adj. (GEOGR.) denivelat, învălurat, neregulat. (Teren ~.)
ACÉL adj. cel.
ACÉLA pron. cela, (pop.) äla.
ACÉRB adj. v. *înverşunat*.
ACÉSTA pron. (pop.) ästa.
ACETALDEHIDĂ s. (CHIM.) etanol, aldehidă acetică.
ACETANILIDĂ s. (CHIM.) fenilacetamidă.
ACETĂT s. (CHIM.) *acetat de celuloză* = acetilceluloză; *acetat de polivinil* = poli-acetat de vinil.
ACETILCELULOZĂ s. v. *acetat de celuloză*.
ACETILÉNĂ s. v. *alchină*.
ACETILURĂ DE CĂLCIU s. v. *carbide*.
ACETOARSENIT DE CŪPRU s. v. *verde de Paris*.
ACETONĂ s. (CHIM.) dimetilcetonă, propanonă.
ACETONITRIL s. v. *nitrit acetic*.
ACHERÓTIC adj. subpămîntean.
ACICULĂR adj. aciculiform.
ACICULIFÓRM adj. acicular.
ACHITĂ vb. 1. a lichida, a onora, a plăti. (Şi-a ~ datoria.) 2. a număra, a plăti. (I-a ~ pînă la ultimul leu.)
achită vb. v. *OMORÎ*.
ACHITĂRE s. lichidare, onorare, plată, plătire.
achitäre s. v. *OMORIRE*.
achităt adj. v. *OMORIT*.
ACHIU s. tac.
ACHIZITÓR s. colector. (~ de lapte.)
ACHIZIŢIONĂ vb. 1. v. *cumpăra*. 2. v. *procura*.
ACHIZIŢIONĂRE s. v. *cumpărare*.
ACICLIC adj. v. *aperiodic*.
ACID s. (CHIM., FARM.) *acid acetic* = acid etanoic; *acid acetilsalicilic* = aspirină; *acid antimonic* = acid hexahidroxiantimonic; *acid ascorbic* = vitamina C; *acid azotic* = acid nitric, (pop.) apă-tare; *acid*

azotos = acid nitros; acid carbohic v. fenol; acid cianhidric = acid prusic; acid citric = acid tartric, sare de lămie; acid dietil-barbituric v. veronal; acid ditionos = acid hidrosulfuros; acid etanoic v. acid acetic; acid fenic v. fenol; acid fosforic = acid ortofosforic; acid glutamic = glutacid; acid hexahidroxiantimonic v. acid anti-monic; acid hidrosulfuros v. acid ditionos; acid nalidixic v. negram; acid nicotinic v. vitamina PP; acid nitric v. acid azotic; acid nitros v. acid azotos; acid ortofosforic v. acid fosforic; acid ortosilicic v. acid silicic; acid paraaminobenzoic v. vitamina H; acid paraaminosalicilic v. pas; acid picric = trinitrofenol; acid pirogalic v. pirogalol; acid prusic v. acid cianhidric; acid rodanhidric v. acid tiocianic; acid silicic = acid ortosilicic; acid sulfhidric v. hidrogen sulfurat; acid sulfocianhidric v. acid tiocianic; acid sulfuric = vitriol; acid sulfuric fumans v. oleum; acid tanic v. tanin; acid tartric v. acid citric; acid tiocianic = acid rodanhidric, acid sulfocianhidric.

ACIDIZARE s. v. acidulare.
ACIDOFIL adj. eozinofil, ofil.
ACIDÓL s. (FARM.) betacid.
ACIDULĂRE s. acidizare, acidulație.
ACIDULĂȚIE s. v. acidulare.
ACIPENSERICULTURĂ s. v. sturionicultură.
ACIPENSERID s. v. sturion.
ACIUĂ vb. v. pripăși.
ACIUĂRE s. v. pripășire.
ACIUATĂ vb. a ovaționa.
ACLAMĂȚII s. pl. ovații (pl.), urale (pl.).
ACLIMATĂ vb. v. aclimatiza.
ACLIMATIZĂ vb. a (se) aclimata, a (se) acomoda, a (se) adapta, a se autohtoniza, a (se) deda, a (se) deprinde, a (se) familiariza, a (se) învăța, a (se) obișnui.
ACLIMATIZĂRE s. acomodare, acomodatie, autohtonizare, adaptare, deprindere, familiarizare, obișnuire.
ACLIMATIZÁT adj. acomodat, deprins, familiarizat, obișnuit.
ACLORHIDRIE s. anaclorhidrie.
ACLOROPSIE s. (MED.) deuteranopie.
ACMÉE s. apogeu, culme, punct culminant.
ACNÉE ROZACÉE s. v. cuperoză.
ACÓLO adv. (pop.) colo.
ACOMODĂ vb. v. aclimatiza.
ACOMODĂRE s. v. aclimatizare.
ACOMODÁT adj. v. aclimatizat.

ACOMODĂȚIE s. v. aclimatizare.
ACOMPANIĂ vb. 1. (MUZ.) a secunda. (Îl ~ la pian.) 2. v. însoți.
ACOMPANIAMENT s. (MUZ.) (pop.) hang, ison.
ACOMPANIÉRE s. v. însoțire.
ACONT s. 1. arună, avans, avantaj, beneficiu, ciștig, profit. 2. favoare, privilegiu.
ACONTĂ vb. a arveni.
ACOPERĂMÎNT s. v. acoperiș.
ACOPERI vb. 1. v. înveli. 2. v. îmbrăca. 3. v. astupa. 4. a ascunde, a masca. (Perdeaua ~ ușa.) 5. v. umple. 6. a scălda, a umple. (O sudoare rece îi ~ trupul.) 7. v. parcurge.
ACOPERIRE s. 1. v. înveli. 2. v. îmbrăcare. 3. v. astupare. 4. ascundere, mascare. (~ a unei uși cu o perdea.)
ACOPERIȘ s. acoperământ, înveliș, înveli-toare.
ACOPERIT adj. 1. v. învelit. 2. v. îmbrăcat. 3. v. astupat. 4. ascuns, camuflat, mascat. (O ușă ~ă.) 5. v. plin.
ACÓRD s. 1. v. înțelegere. 2. (JUR.) aranjament, ascultare, complianță, conformare (comportamentală), consens, înțelegere, supunere. 3. v. concordanță. 4. v. armonie. 5. v. încuviințare. 6. (FIZ.) sintonie. 7. (MUZ.) armonie, consonanță, unisonanță.
ACORDĂ vb. 1. a da. (~ mi, te rog, puțină atenție!) 2. v. conferi. 3. (FIZ.) a sintoniza. 4. a potrivi, a regla. (A ~ un aparat de radio.) 5. v. instruna.
ACORDĂJ s. v. instrunare.
ACORDĂRE s. 1. v. conferire. 2. (FIZ.) sintonizare. 3. v. instrunare.
ACORDÁT adj. v. instrunat.
ACORDÓR s. (MUZ.) cheie.
ACÓRT adj. amabil, simpatic.
ACOSTĂ vb. 1. a aborda. (Nava ~ la Constanța.) 2. (fig.) a agăța, (arg.) a pescui. (A ~ o femeie.)
ACOSTABIL adj. abordabil.
ACOTILEDÓN adj. v. acotiledonat.
ACOTILEDONÁT adj. acotiledon.
ACREDITĂ vb. a autoriza, a delega, a împuternici, a învesti.
ACRÍ vb. 1. a (se) înăcri, a (se) oțeti. (Vinul s-a ~) 2. v. mura. 3. v. altera.
acrí vb. v. DEZGUSTA. PLECTISI.
ACRIBIE s. v. conștiințiozitate.
ACRIFLAVINĂ s. v. tripflavină.
ACRILONITRIL s. v. nitril acrilic.

acrimonie s. v. SARCASM.
acrimoniós adj. v. SARCASTIC.
ACRIRE s. 1. înăcire, oțetire. (~ a vinului.) 2. v. murare. 3. v. alterare.
ACRÍT adj. 1. acru, înăcrit, oțetit. (Vin ~.) 2. v. murat. 3. v. alterat.
ACRITURI s. pl. v. murături.
ACROBATIC adj. echilibristic, (livr.) funambulesc.
ACROCEFALIE s. (MED.) oxicefalie.
ACROFOBIE s. (MED.) hipsofobie.
ACROGAMIE s. (MED.) șalazogamie.
ACROLEINĂ s. (CHIM.) propenal, aldehidă acrilică.
ACROMÁT adj. v. acromatic.
ACROMÁTIC adj. acromat.
ACROMATÓP adj., s. v. acromatopsic.
ACROMATÓPSIC adj., s. acromatop.
ACROMATÓPSIÉ s. (MED.) acromazie.
ACROMAZIE s. v. acromatopsie.
ACROMEGALIE s. (MED.) boala lui Pierre Marie și Marinescu.
ACRÓMIC adj. fără culoare, incolor.
ACRÓNIC adj. v. atemporal.
acroșă vb. v. AGĂȚA.
ACROȘAJ s. v. acroșare.
acroșaj s. v. AGĂȚARE.
ACROȘARE s. (SPORT) acroșaj.
acroșare s. v. AGĂȚARE.
ÁCRU adj. 1. v. acrit. 2. v. bătut. 3. v. murat. 4. v. alterat.
ACT s. 1. document, dovadă, hîrtie, izvor, înscris, piesă. (Un ~ care atestă acest fapt.) 2. v. faptă. 3. act sexual = coit, copulație, împerechere, sex.
ACTÁNT s. (LINGV.) subiect.
ACTÍNIE s. (ZOOLOG; Actinia) anemonă-de-mare, dedițel-de-mare, trandafir-de-mare.
ACTINOGRÁF s. actionometru înregistra-tor.
ACTÍV adj. 1. v. harnic. 2. v. dinamic. 3. v. susținut.
ACTIVĂ vb. 1. a lucra, a munci. (~ în cercetare.) 2. a dinamiza, a intensifica, a înviora, a stimula. (A ~ un proces.) 3. v. excita.
ACTIVÁNT adj., s. (CHIM.) activator.
ACTIVÁRE s. 1. dinamizare, intensificare, înviorare, stimulare. (~ a unui proces.) 2. v. excitare.
ACTIVÁTOR adj., s. v. activant.
ACTIVÍST s. (POL.) nomenclaturist.

ACTIVITĂTE s. îndeletnicire, lucru, muncă, ocupație, preocupare, treabă.
ACTIVIZĂ vb. a dinamiza, a impulsiona.
ACTÓR s. artist, interpret.
ACTORIE s. teatru. (S-a lăsat de ~.)
ACTRIȚĂ s. artistă, interpretă.
ACTUAL adj. 1. contemporan, curent, prezent. (Moda ~ă.) 2. nou, recent. (Preocupări ~e în biologie.) 3. (fig.) proaspăt, viu. (O amintire mereu ~ă.)
ACTUALITĂTE s. contemporaneitate, prezent.
ACTUALMÊNTE adv. v. acum.
ACȚIONĂ vb. 1. (TEHN.) a deplasa, a mișca. (Remorca este ~ de un tractor.) 2. v. proceda. 3. (JUR.) a chema. (L-a ~ în judecată.) 4. (JUR.) a opera. (Po-prirea ~ după ce s-au luat măsurile asig-urătoare.)
ACȚIUNE s. 1. v. faptă. 2. v. operă. 3. v. operație. 4. v. mișcare. 5. afabulație, fabulație, intrigă, subiect, (livr.) tramă, (fig.) țesătură. (~ a unui roman.) 6. v. proces. 7. v. efect.
ACUFENĂ s. (MED.) tinitus, vijăială în urechi.
ACULALIE s. jargon, nonsens.
ACULÉU s. ac, ghimpe, spin.
ACUITĂTE s. 1. agerime, clarviziune, pătrundere, perspicacitate, subtilitate, (livr.) penetranță, sagacitate, (fig.) ascuțime. (~ a spiritului.) 2. v. simț.
ACÚM adv. 1. imediat, îndată, numaidecît, (pop.) acuși. (Vin ~.) 2. actualmente. (~ e plecat.) 3. v. adineauri. 4. deocamdată, momentan. (~ nu am timp.)
ACUMETRIE s. audiometrie.
ACUMÉTRU s. actionometru.
ACUMULĂ vb. 1. a (se) aduna, a (se) concentra, a (se) înmagazina, a (se) strînge. (A ~ o mare cantitate de energie.) 2. v. tezauriza. 3. v. economisi.
ACUMULĂRE s. 1. adunare, concentrare, înmagazinare, strîngere. (~ de bunuri.) 2. v. tezaurizare.
ACUMULĂTOR ÉLÉCTRIC s. (FIZ.) pilă secundară.
ACUPLĂ vb. a se cupla.
ACUPLĂJ s. cuplaj.
ACUPRESURĂ s. v. presupunătură.
ACUPUNCTÓR s. acupunctor.
ACUPUNCTURĂ s. acupresură, presopunctură.
ACUPUNCTORÍST s. acupunctor.
ACURÁT adj. curat, exact.